

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשעב

ערב שבת קודש פ' ויקרא, ב' ניסן ה'תשס"ט
שנת הקהל

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חילולי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי באה"ק תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת השישים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ו שנה להולדתו

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

הרה"ת ר' אמיטי שיחי ימיני

לרגל יום ההולדת שלו ביום ב' ניסן

לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק,
ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

ולזכות

זוגתו מרת פייגא שרה

ומשפחתם שיחיו ימיני

נדפס ע"י ידידיהם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו
שגלוב

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ביר יוסף ארי' לייב זיל חוב' פאולין רות ביר יצחק עיה
ולענין ר' יוסף ארי' לייב ביר משה באר חוב' מרת חשא ביר נטע אורי עיה ולענין ר' מאיר ביר צבי עיה שמאל
והקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

להשלים בזריזות את ההכרזה

בקשר עם שיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח שהובאה ב"דבר מלכות" של גליון זה, הבאנו צילום מיוחד (מוקטן), מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על קטע משיחה זו (נדפסה בסה"ש תשמ"ח ח"א ע' 347)

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

והמעשה הוא העיקר:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" – כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא – **בזריזות הכי גדולה**, הקשורה עם שמחה וחיות . . . שעי"ז פועלים כביכול "האחישה" דהזריזות אצל הקב"ה – "אלקיכם כהן הוא", ו"כהנים זריזין הם" – לגאול את בני"ז בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין".

זאת ועוד: כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק – **בשעתו אז** – שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים – הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה – כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר **מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!**

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות **ומוכרחת כביכול** הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כתי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטרה ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג י"ה שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

המדור "זמן הגאולה" מוקדש

לזכות ר' מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו ולזכות מרת חיי' רחל בת שפרינצא שנאל שתחי' ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפ"ש בגו"ר ולזיווג הגון ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ר ולזכות צבי בן חיי' רחל לרפ"ש וקרובה

נדרשת פעולת העם בהכרזת "יחי המלך"

צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך" ● כמודגש גם בהכרת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך" ● גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך" ● הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה אצל מלך המשיח ● קטעים מתוך שיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח - מוגה*

כאמור, שהדם שבלב עצמו נמצא בתמידות בכל האברים, "התפשטות והילוך החיות מהלב אל כל האברים . . . כהלכתו תמידי כסדרו . . . (ש)כל האברים מקושרים יחד ומקבלים חיותם . . . מהלב".

ויתרה מזה:

הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאידך גיסא – שמציאותו של המלך תלוי' בהעם "אין מלך בלא עם"⁵, כלומר, אע"פ שנקראים "עם, מלשון עוממות . . . רחוקים ממעלת המלך",

א. ביחס שבין העם לנשיא ומלך - ב' קצוות:

מחד גיסא - תנועה של רוממות והבדלה, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם"¹, "עם" דייקא, "מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך"². וכמודגש בענין היראה והביטול - "שום תשים עליך מלך, שתהא אימתו עליך"³.

ולאידך גיסא - תכלית הקירוב, כאמור, שהמלך הוא "לב כל קהל ישראל", והרי אין לך קירוב גדול יותר מקירוב הלב⁴ לאברי הגוף,

(1) שמואל א ט, ב. נתבאר באוה"ת וירא כרך ד תשסד, ב. שה"ש כרך ב ע' תיד-תטו. ועוד.

(2) שעהיה"א פ"ז (פא, ב).

(3) שופטים יז, טו. סנהדרין כב, א (במשנה).

(4) יותר מהמוח, ראש החיות, וגם הנהגתו אברי הגוף היא בדרך של ציווי ופקודה כו' (היפך תנועת

הקירוב).

(5) שעהיה"א שם. וראה בחיי וישב לח, ל. שם ר"פ בלק. כד הקמח ע' ר"ה (ב). ספר החיים פ' גאולה פ"ב. עמה"מ שער שעשועי המלך רפ"א.

(* הערת המו"ל: צילומים מעלי ההגהה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחה זו נדפסו לראשונה ב"יחי המלך" לזיווג: א ע' 1, שכט ע' 16, שנו ע' 33, תה ע' 14, תס ע' 3-8, תרטז ע' 15.

להעיר, כי ע"פ צילום ההגהה שנדפס בגליון א' (ונתפרסם בזמנו בכמה מקומות) נראה שהמובא בסה"ש תשמ"ח ח"א סוף ע' 350 "צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"פ פעולת העם" - הוא טעות, וצ"ל (גם) ע"י פעולת העם, וכן עשינו בפנים.

לערוך את ברכת החמה באופן ד"הקהל"

ברכת החמה יש לברך (כמנהג ישראל) בהשתתפות "האנשים והנשים והטף", ובאופן ד"הקהל".

והגם שבנוגע למקום גשמי צריכים להיות האנשים בנפרד והנשים בנפרד¹, כפשוט - מכל מקום ע"י התורה והברכה מתאחדים הכל יחדיו, ובפרט ע"י תורת החסידות שהיא היפך הפירוד² וקשורה עם אהבת ישראל, ובאופן שכל ישראל "כאיש אחד"³ המה.

ושייך ל"חמה בתקופתה" (המאור הגדול - מקור (ותוקף) האור), שאחדותם של ישראל (עד באופן של "הקהל", שהכל נעשים מציאות אחת) מביאה לכך שיהי' "ולכל בני ישראל הי' אור במושבותם"⁵, שעוד בזמן הגלות עומדים במעמד ומצב של אור.

ובפשטות - יש להתכונן לברך "ברכת החמה" ברוב עם הדרת מלך⁶, אנשים נשים וטף (מתאים להענין דשנת הקהל), בהמשך לתפלת שחרית ובהמשך (או ביחד) עם נתינת הצדקה.

(משיחת ב' ניסן תשמ"א - תרגום מלקו"ש חכ"ב ע' 187 ואילך)

1) ראה סוכה נא, סע"ב.	4) ראה שער היחואה"מ פ"ג.
2) "דלית תמן לא קשיא כו' ולא מחלוקת" זח"ג	5) בא י, כג. והאור ביטל והאיר גם בהוימש חושך קכד, ב).
3) לשון הכתוב - שופטים כא, יא. וראה אגה"ק	6) משלי יד, כח.

המדור מוקדש לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקבסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

עליהם להיות הראשונים שיצטוו: מדוע אתם משתמשים בנו כדי להפקיר 16 מליון יהודים?! הם אלו שצריכים לעשות מחאה על כך, אלא שיש לעוררם ולשלוח להם מברקים, אחרת הם לא יידעו שעושים מחאה ע"כ.

ויה"ר שבהתועדות הבאה לא יצטרכו לדבר על זה, מכיון שכל הענין כבר יתבטל ושיזה יהי' בשעתא חדא, ועד מחר או מחרתיים יתבטל כבר, שאזי יוכלו להתכונן לצאת לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה, ובאופן ד"בשובה ונחת תושעונו", בחסד וברחמים ובטוב הנראה והנגלה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'תש"ל - בלתי מוגה)

המשיח, בשר ודם, כפס"ד הרמב"ם¹² "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל", יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכתרה - "יחי המלך", שעיי"ז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

ג. ויש להוסיף שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכאו"א מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לב כל קהל ישראל") - שלכן, בכחו וביכולתו דכאו"א מישראל לפעול הענין ד"יחי המלך":

על הפסוק¹³ "דרך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאו"א מישראל¹⁴, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח¹⁵.

ונתבאר במק"א¹⁶ שאין סתירה בדבר¹⁷ (ואדרבה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה) - ע"פ הידוע¹⁸ שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח, היא בחי' היחידה שבנפש כאו"א, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, נשמתו של משיח צדקנו¹⁹.

ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל - שעצם נשמתם, בחי' היחידה²⁰, היא ניצוץ מנשמתו

12) הל' מלכים ספי"א.

13) בלק כד, יז.

14) ירושלמי מעשר שני פ"ד ה"ו.

15) ירושלמי תענית פ"ד ה"ה. רמב"ן עה"פ. ועוד.

16) לקו"ש ח"ב ע' 599. שם ע' 692 בהערה. ובכ"מ.

17) ובפרט ע"פ הידוע שכל הפירושים בפסוק אחד שייכים זל"ז (ראה לקו"ש ח"ג ע' 782. ובכ"מ).

18) מאור עינים ס"פ פינחס. וראה גם סה"מ תרמ"ג ע' ע.

19) רמ"ז לח"ג רס, ב. אוה"ת נצבים ע' א'רעו.

20) סה"מ תרכ"ז ע' טז. ד"ה והניף תרח"ץ. סה"מ תרצ"ט ע' 207. ועוד.

20) להעיר, שמקום משכן בחי' היחידה הוא בלב

(ראה המשך תער"ב ח"א ע' נט), די"ל דוגמתו בכללות

ישראל, יחידה הכללית דמשיח - מלך המשיח, לב כל

קהל ישראל".

הרי, ביחד עם זה (ואדרבה - בגלל זה) פועלים הם את המלכות - המלך.

וכמודגש גם בהכתרת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות⁷ בית דוד⁸), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך⁹.

ג. [.] נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה, ועאכו"כ בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור - הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות:

לאחרי שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו - צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא ע"ד הצורך להכריז "עד מתי", שעיי"ז מקרבים ומזרזים את הגאולה¹⁰ - די"ל, שנוסף על הדגשת הצפי', הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה¹¹, הנה המלך

6) "כי אילו אפילו היו לו בנים רבים מאד, לא שייך

שם מלוכה עליהם, וכן אפילו על שרים לבדם, רק

ברוב עם דוקא הדרת מלך" (שעהיה"א שם).

7) ראה מ"א א, לד-לט - בנוגע לשלמה.

8) ועד"ז בדוד (שם לא) - אבל לא בנוגע לענין

ההכתרה.

9) ובזה גופא - "יצלח מלכא .. כי התפלה על החיים

וההצלחה" (רד"ק עה"פ שם, לד).

10) ראה שיחת אחש"פ תרצ"ט (הועתקה בחוברת

"כרם חב"ד" - ניסן תשמ"ז ע' 65). וראה שיחת ז'

מרחשון תשמ"ז. לקו"ש וישב תשמ"ז בסופו. ובכ"מ.

11) ע"ד מאחז"ל - שמ"ד ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

ויגיירו לבד גוים, ה' לא תהי'!

ענין זה אינו מועיל לא ליהודי ולא לגוי, והוא מסוכן לכל הדורות!

ג. כאשר באים וטוענים זאת כלפי אלו שצריכים להגן על הדת, אומרים הם שענין זה אינו גרוע יותר מכל שאר הענינים, וכשם שעל שאר הענינים ויתרו, כך גם ויתרו על ענין זה.

פירוש הדברים, שהם מביאים רא' **מעצמם!** הרי אתם **בעצמכם** ויתרתם על כל הענינים: ויתרתם על "מיהו יהודי" משום שויתרתם על טלויז' בשבת, ויתרתם על טלויז' בשבת כיון שויתרתם על ניתוחי מתים, ויתרתם על ניתוחי מתים בגלל שויתרתם על גיוס נשים, וכך עד לויתור הראשון שכאשר רצו להכניס את שמו של הקב"ה (במגילת ה"עצמאות") – הם סירבו והכניסו את המילים "צור ישראל" המשתמעות לתרי אפי: אפשר לחשוב שזה הקב"ה ואפשר לחשוב גם על ענין אחר, והרי זה ענין של שיתוף!

אם לא הייתם מוותרים על הענינים הראשונים לא הייתם צריכים לוותר גם על הענין ד"מיהו יהודי", אבל כיון ש"מצוה גוררת מצוה" וכך גם **להיפך**, אזי ויתרו על ענין אחד וזה גרם שיגיע ענין כזה שאומרים על גוים שהם יהודים.

ואם-כן, מה אתם מביאים רא' מעצמכם!...

אך הגזירה בין כך מוכרחת להתבטל, רק צריכים לקוות שהם יבטלו זאת לבד, ובאם לא יבטלו בעוד כשנה או כחצי שנה הם לא יוכלו לישון בלילה, ואצל יהודי הרי צריך להיות "ושכבת וערבה שנתך", יהודי צריך לשכב לישון במנוחה, אבל אם לא יבטלו את הגזירה זה פריע להם לישון במנוחה.

ד. [. . .] ומה שטוענים לענין של קירוב הלבבות, שצריך להיות אהבת ישראל – אזי אדרבה, **להם** אין אהבת ישראל, הם מפקירים שש עשרה מליון יהודים!

אסור לרמות יהודי, וגם גוי, להבדיל, אסור לרמות ע"פ תורה, ובסוף הם עוד יסתכסכו עם ה"אבי אבות" על זה שרימו גוים בכך שאמרו עליהם שהם יהודים – ואעפ"כ הולכים על מסירות נפש העיקר להחזיק בכסאותיהם, אף שע"ז מפקירים 16 מליון יהודים, בכל-זאת לא מבטלים את החוק.

ועל חוק זה האומר אשר כל אחד שחפץ להיות יהודי יכול לגשת ל"ראב"י" ולהוציא ממנו פתק שהוא יהודי – חתומים עשרים וארבעה שרים, לא עשרים ואחד אלא עשרים וארבעה, ולא רק ה"שמאלנים" מסכימים לזה, אלא גם אלו היושבים לימנם!

אמנם צריכים הרי להאמין בכל יהודי, ועל כל יהודי אומרים "אע"פ שחטא ישראל הוא" ולכן יש להאמין אפילו באלו שיושבים שם הנאחזים בכסאותיהם ומפקירים יהודים – גם בהם צריכים להאמין שהם יבטלו את הגזירה, ובין כך היא תבטל, רק יש לקוות שזה יהי' בחסד וברחמים.

ולא כמו ששניים, שלשה או ארבעה (עכ"פ פחות ממנין) הרוצים לשכנע שאם יבטלו את החוק אזי הרפורמים יפסיקו לשלוח כסף – אין לזה שום יסוד! הם ישלחו כסף בדיוק כפי שה' עד עתה, ואדרבה, הם עצמם אינם חפצים בחוק זה, אלא שרובם בכלל אינם מודעים לכך ולכן אינם מוחים, אילו היו יודעים מזה הם לא היו נותנים לזה לקרות, ואמנם

של משיח, ולכן, גם הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה אצל מלך המשיח – "דרך כוכב מיעקב", כוכב דכללות ישראל, הקשור עם גילוי "דרך כוכב מיעקב" אצל כאו"א מישראל, התגלות בח' היחידה שלו.

ד. [. . .] והמעשה הוא העיקר²¹:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו"²² – כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא – **בזריזות הכי גדולה**, הקשורה עם **שמחה וחיות** [. . .] שע"ז פועלים כביכול ה"אחישנה"²³ דהזריזות אצל הקב"ה²⁴ – "אלקיכם כהן הוא"²⁵, ו"כהנים זריזין הם"²⁶ – לגאול את בני" **בזריזות הכי גדולה**, תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין"²⁷.

זאת ועוד:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק²⁸ – **בשעתו אז** – שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים – הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה²⁹ – כפי שרואים במוחש שצחצוח

21 אבות פ"א מי"ז.

22 ראה תניא רפ"ל.

23 ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.

24 ואדרבא – "מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל", "מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות" (תהלים קמז, יט. שמו"ר פ"ל ט), היינו, שהזריזות דהקב"ה צ"ל לפני קודם זריזותן של ישראל.

25 סנהדרין לט, סע"א.

26 שבת כ, א.

27 מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

28 שיחת שמח"ת תרפ"ט.

29 להעיר, שגם בחנוכת המזבח בחודש ניסן

יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות ומוכרחת כביכול **הזריזות של הקב"ה** להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

ותיכף ומיד – מקיימים הציווי "זאת"³⁰ תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה גו' ובער עלי' הכהן עצים בבוקר בבוקר³¹, בביהמ"ק השלישי, אשר, להיותו "מקדש אדני- כוננו ידיך"³², "בנינא דקב"ה"³³, ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים"³⁴, יכול (ובמילא צריך) לירד ולהתגלות למטה אפילו בלילה³⁴, **בלילה זה ממש!**

ובאופן ש"תחזינה עינינו" – עיני בשר בגוף של בשר, נשמות בגופים, כולל גם (קיום ההבטחה ברורה) "ונתתי³⁵ לכם לב בשר"³⁶, לב חדש ורוח חדשה³⁵.

מודגש הענין ש"לא פחתו ולא הותירו" (במדב"ר פי"ד, יד), "לא ריבה ולא מיעט" (פרש"י ס"פ נשא).

30 פרשתנו ו, ב.

31 להעיר מפ' אוה"ח עה"פ: "ובדרך רמז תרמוז כל הפרשה על גלות האחרון שאנו בו לנחמנו מעצבון נפשנו כי כל איש ישראל מאנה הנחם נפשו בראות אורך הגלות . . . וביאר עד מתי יהיו ישראל בגדר ב' דברים אלו (על מוקדה על המזבח) – כל הלילה, שהיא זמן הגלות הנמשל ללילה . . . עד הבוקר שהוא זמן שיריק עלינו כבודו ואתא בוקר, והזמן הוא אחר עבור ת"ק לאלף השישי . . . ואומרו בבוקר בבוקר . . . כי זמן הגאולה ה' ראוי להיות בבוקר ראשון של שנת הת"ק לאלף החמישי, ולסיבת העון מתעכב עד בוקר הב' כו", עייש בארוכה.

32 בשלח טז, יז ובפרש"י.

33 זח"ג רכא, א. זח"א כח, א.

34 פרש"י ותוס' סוכה מא, א. ועוד.

35 יחזקאל לו, כו.

36 לאחר ש"הסירותי את לב האבן מבשרכם" (שם) – די"ל, שההסרה כו' נעשתה כבר ע"י מעשינו ועבודתינו במשך הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר (החל מב' ניסן), ע"ד האמור בנוגע לצחצוח הכפתורים כו'.

נמצאים כבר ביום השבת, ג' ניסן, ואנחנו לא נושענו!

בקשר עם קביעות שבת זו ביום ג' ניסן, הננו מביאים קטע מיוחד ומרטיט שנאמר לפני ז"ך שנה – בהתוועדות ש"פ ויקרא, ג' ניסן ה'תשמ"ב

והנה, בעמדנו בחודש ניסן – יה"ר שיקויים בקרוב ממש היעוד "בניסן עתידין להגאל"¹. ובפרט לאחרי שבנ"י עברו כבר ריבוי סוגי נסיונות במשך כל שנות הגלות, היינו, לא רק ד' סוגים כלליים שבגלות, החל מגלות בבל, הנקראת "דישא דהבא"², אלא בכל א' מד' הגלויות עברו בני"י ריבוי סוגים של נסיונות, ובמיוחד – בגלות זה האחרון. ובפרט ע"פ המבואר בשערי תשובה לאדמו"ר האמצעי³ שלאחרי כל הגזירות ושמדות כו' לא יהיו עוד ענינים כאלו, כמבואר שם בארוכה – והרי ענין זה נאמר בזמנו של אדמו"ר האמצעי!⁴

והנה, למרות כל הנ"ל – הרי כבר עבר ר"ח ניסן (ה"ראש" דכל החודש), "ואנחנו לא נושענו"⁴!

ויתירה מזו: כבר עבר גם יום ב' ניסן, יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, שביום זה נפעל עילוי בכללות עבודתו במשך כל ימי חייו, וכן הוא בכל שנה ושנה – ע"ד המבואר בדרושי חסידות אודות גודל העילוי דל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י, בכל שנה ושנה שבה נאמר המאמר ע"י רבותינו נשיאינו [וכידוע המסופר אודות אופן הנהגתו של אדמו"ר האמצעי בל"ג בעומר – שהיו רואים אצלו מופתים גלויים בנוגע לזרעא חייה וקיימא] – ולמרות גודל העילוי דיום ההילולא דב' ניסן, עבר כבר יום זה "ואנחנו לא נושענו"!

וכבר נמצאים אנו ביום השבת, ג' ניסן, שבו עולים הענינים דר"ח ניסן וב' ניסן ואעפ"כ "אנחנו לא נושענו"!

שרשרת הויתורים של המפלגות הדתיות

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. [בנוגע לחוק האומלל ד"מיהו יהודי", נשאלת השאלה:] כיצד זה קורה שיטעו כזו טעות ויחוקקו חוק שכזה? הרי זה מצד שנתפסו לענין צדדי:

בכמה מדינות הנהיגו שכאשר גוי מגיע ומבקש להתגייר ממתינים שנה או ששה חודשים עד שמגיירים אותו – אינני יודע מהו המקור למנהג זה, בשו"ע אין לו שום מקור – ונתפסו להנהגה זו ואמרו שהיות ואי-אפשר לתת להמתין ששה חודשים, במילא לא זקוקים בכלל לגיור כהלכה. כשם שהי' בחטא עץ הדעת שמאחר וחוה הוסיפה משהו ("ולא תגעו בו") על ציווי הקב"ה לכן יצא מזה כל הענין, שזהו הענין הנאמר בתורה ד"לא תוסיף ולא תגרע" (ששניהם גם ה"תוסיף" גרעון בתורה).

אולם טענתי זו (שלא היו צריכים להוסיף דהנהגה הנ"ל להמתין כו') איננה גורעת במאומה מהבהלה דחוק "מיהו יהודי" עצמו, כשם שבחטא עץ הדעת, האם משום שנגרם על ידי ההוספה של חוה אזי החטא עצמו נהפך למצוה?! האם בגלל זה חטא עץ הדעת הוא תיקון ודבר טוב?!

עכ"פ אין מה לחזור עוד פעם על כל הפרטים שבזה, אלו שרוצים לזכור – יזכרו זאת מפעם אחת, ואלו שאינם רוצים לזכור – לא יזכרו זאת אפי' אחרי הפעם השני', כפי הסיפור שישנו מהבעש"ט, אשר לפני התגלותו נהג לשובב בין העיירות בתור מלמד. פעם בבואו לעיר ביקש הרב לבחון, וכיון שהי' זה ראש חודש שאל אותו הרב: מהו הדין כששוכחים לומר יעלה ויבוא? ענה לו הבעש"ט: אני לא אשכח גם בפעם הראשונה ואילו אתה תשכח גם בפעם השני' (שאז אין צורך לחזור) – וכך הוה!

ב. אך הנקודה היא: אין לערב את הענין ד"מיהו יהודי" עם ענינים אחרים, עתה יש לבטל את החוק – שגיור יהי' רק כהלכה עם כל הכללים שבזה, ואף אם ישנו יהודי הבקי בכל הש"ס, בבלי וירושלמי, ובכל ד' חלקי השו"ע, אך אם הוא לא למד את אותם הסימנים המדברים על הלכות גירות – הוא אינו יודע כיצד לגייר ואסור לו לגייר, וכדי לגייר עליו לקבל סמיכה אמיתית מאחד הראוי לתת סמיכה, ודוקא אדם כזה יכול לגייר.

ולא כפי שהחוק אומר שלא זקוקים לגיור כהלכה, ואפשר ללכת ל"ראבי" ולהוציא ממנו פתק שהוא "יהודי", וזה נקרא כבר גיור!

בינתיים הם עדיין מחזיקים בזה שרק מי שנולד לאם יהודי' ושאנינו משומד יכול לגייר, אך אין יודעים כמה זמן זה יחזיק מעמד, שהרי מחר יכול לבוא גוי שגוייר לפי החוק שלא כהלכה ובאמת נשאר גוי, ויאסוף אליו עוד שני גוים שגויירו כמוהו וביחד יעמידו "בית דין"

(3) ספ"ה.

(4) ל' הכתוב – ירמ' ח, כ.

(1) ר"ה יא, רע"א. שמו"ר שם.

(2) דניאל ב, לח. וראה שמו"ר פל"ה, ה.

בציוויי הרבי - אין בחירה!

. ההוראה בנוגע לפועל: כל א' יודע שהיתה ויש לו שייכות עם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, והעיקר - שנשיא דורנו העמיד את עצמו במצב שתהי' לו שייכות עמו, ולכן, שייכות זו נצחית היא (בין אם הוא רוצה ובין אם אינו רוצה), ומשום זה מוכרח הוא להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו, בנוגע להפצת היהדות והמעיינות חוצה וכו' וכו'.

וכאמור - מכיון שיש לו שייכות עם נשיא דורנו, הרי זה מכריח אותו להתנהג כן, ואין לו ברירה להתנהג באופן אחר.

וכאשר טוען שיש לו בחירה כו', ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע לציווי הקב"ה יש לו בחירה, והידיעה שלמעלה אינה מכרחת את הבחירה כו', הרי עאכ"כ שכן הוא בנוגע לציווי של נשיא דורנו - אומרת החסידות: "לאו דוקא!" - הידיעה והציווי דלמעלה אינו מכריח את הבחירה, מכיון ש"ליבא לפומא לא גליא"¹, היינו, שענין זה לא נתגלה ונמשך בעולם הדיבור כו', משא"כ בנוגע לציווי דנשיא דורנו - נמשך ונתגלה הדבר בדיבור, ויתרה מזו: במעשה בפועל, ועד שמסר נפשו על ענין זה, ולכן, הרי זה מכריח את הבחירה! - אין לו ברירה אחרת, הוא מוכרח למלא את הוראותיו של נשיא דורנו!

ומה שטוען שיעשה זאת לאחר זמן - הנה למעלה ישנו אמנם הענין דמאריך אף כו', אבל כאשר מדובר אודות ציווי והוראה של נשיא דורנו - הרי הוא בעצמו הכריז והדגיש שהכוונה היא שיעסקו בזה "עכשיו", ואמר שהכוונה היא אליו, ואמר שהכוונה היא שיהי' "טאפארו-דא-פלאחו" (הגרזן על העץ, מעשה בפועל)! ולכן, אין אפשרות לדחות זאת לאחר זמן!

הברירה היחידה שיש לו היא להלחם נגד נשיא דורנו ח"ו, שבזה לוחם הוא נגד המציאות שלו, מה שמוכרח להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו!

ומכיון שידוע שאין לו ברירה אלא למלא את הוראותיו של נשיא דורנו, וסוכ"ס יהי' מוכרח להתנהג כן - הרי מוטב שיעשה זאת מלכתחילה תיכף ומיד, ובאופן דחוס ורחמים (מכיון שלא יהי' צורך להכריחו כו'). וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר² שאמר בהתחלת נשיאותו - שרצונו שהנהגה תהי' בחסד וברחמים כו'. וכמו כן ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר³ "א' חסיד איז א' קלוגער" (החסיד הוא פיקח), ולכן, בידעו שסוכ"ס לא תהי' לו ברירה, ויהי' מוכרח להתנהג כן - הרי הוא מתנהג כן מלכתחילה, ובמילא הרי זה בחסד וברחמים כו'.

(משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

(1) זו"ח בראשית ה, א. וראה ג"כ זח"א רנג, א. (2) ראה "היום יום" כ"ף מ"ח. ובכ"מ.

(3) סה"ש השי"ת ע' 48-9. תש"ב ע' 6. 117.

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, באולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

והעיקר - שאין פוצה פה ומצפצף!!

אם בני ישראל היו מבקשים ודופקים על השולחן ותובעים שמשיח צדקנו יבוא תיכף ומיד, "נאו" - היו פועלים כבר ביאת משיח צדקנו "נאו", ואפילו ביום השבת, וכאשר יבוא משיח צדקנו - יתרץ כבר את הקושיא בנוגע לענין התחומין⁵, והקושיא בנוגע להכנת "סעודה שלישית" וסעודת "מלוה מלכה"!

זאת אומרת: לא זו בלבד שכאשר רואה שהילדים שרים "ווי וואָנט משיח נאו", הרי הוא מצטרף לשירה שלהם - אלא הכוונה שהוא ירצה ויבקש באמת שמשיח צדקנו יבוא "נאו"!

(פני כ"ק אדמו"ר שליט"א הרצינו מאד, ולאחרי שהפסיק לרגע, הפטיר בחיוך):

ונסיים כפי שה"מגידיים" רגילים לסיים: "ובא לציון גואל ונאמר אמון", "יהי רצון מלפניך שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך".

(משיחת ש"פ ויקרא, ג' ניסן ה'תשמ"ב - בלתי מוגה*)

(5) עירובין מג, ב. הדגשתם (המו"ל).
* קטעים מהשיחה הוגדלו על-ידינו לצורך

להתכונן לקבל פני משיח כפי שצריך להיות...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע למעשה בפועל:

הרי כל יהודי מאמין בביאת המשיח, ונמצא במעמד ומצב ד"אחכה לו בכל יום שיבוא¹. על יהודי לדעת, שלא מספיק ההחליט בעצמו ש"אחכה לו", היינו, שמקוה ורוצה להתעורר מחר בבוקר משנתו ולראות שמשיח נמצא כאן ("משיח איז דא"); הוא עומד אמנם במעמד ומצב טוב ("אחכה לו") - אבל זה לא מגיע עדיין לענין של מעשה בפועל, ו"המעשה הוא העיקר"².

ובנוגע למעשה בפועל:

יהודי צריך לדעת, שהיות והוא "מאמין באמונה שלימה (ובאמונה פשוטה) בביאת המשיח"¹, עד לאופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" - אזי בשעת הליכתו לישון היום בלילה עליו להרדם באופן כזה, שכאשר יתעורר בבוקר משנתו ויראה שמשיח (לא רק "עומד אחר

(2) אבות פ"א מ"ז.

(1) עיקר ה"ב מה"ג עיקרים.

כתלנו³, אלא) עומד אצלו בחדר – ימצא אותו המשיח במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו!

זה לא ענין שמגיע באופן של מתנה, אלא צריך להעשות ע"י "מעשינו ועבודתינו"⁴.

ב. אך היצר-הרע מתחיל להבהילו ואומר לו: מאחר ובין כך אינך שייד לעמוד במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו – לכל-הפחות אל תבלבל את שנתך! אל תחשוב על ענינים המבהילים ויה' לך לילה שקט, אח"כ תקום עם ראש צלול ("א קלארע קאפ") וכאשר משיח יאמר לך "שלום עליכם", תוכל לענות לו – בראש צלול – "עליכם שלום!"

לשם מה אתה צריך להבהיל את עצמך שהיות ומשיח בא, צריכים "להתלבש" כמו שצריך, כלומר, שהלבושים – מחשבה דיבור ועאכו"כ מעשה – צריכים להיות באופן המתאים ליהודי שמשיח נותן לו "שלום עליכם" – הרי בין כך אינך שייד למעמד ומצב זה!...

ג. אומרים ליהודי ש"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחן"⁵, ומזה מובן שבכחו של כל יהודי להגיע למעמד ומצב זה.

ומוסיפים ואומרים לו, שבתור הקדמה לקבלת פני משיח צדקנו יהי' הענין ד"ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל"⁶ – כפי שרש"י מספר⁷ לילד קטן הלומד חומש, שהקב"ה בעצמו בא ולוקח כל יהודי בידו; אבל הקב"ה רוצה שהיהודי יילך איתו אח"כ (ללא צורך למשוך ולגרור אותו).

ואומרים לו בפירוש ש"הקב"ה עוזרו"⁸, וכיון ש"הקב"ה עוזרו" אזי "מי יאמר לו מה תעשה"⁹!

ובפרט שלכל יהודי יש "חלק אלוקה ממעל ממש"¹⁰ – ועליו רק להסיר את האבק שנתקבץ ע"י ה"לב כסיל לשמאלו"¹¹, ואזי יתחיל ה"חלק אלוקה ממעל ממש" שלו להרעיש ("שטורעמען") ולעבוד, עד שיתאחד עם הקב"ה שאוסף ביחד כל יהודי "לאחד אחד".

וכאשר הוא מעמיד את עצמו במעמד ומצב, שמתחיל להתכונן לקבל פני משיח צדקנו כפי שצריך להיות – אזי כלל לא תופס מקום באיזה מעמד ומצב הי' ברגע שלפני זה, כיון ש"בשעתא חדא וברגעא חדא"¹² נפעל אצלו הענין ד"האר פניך ונושעה"¹³, וכפי שהמפרשים מבארים¹⁴ שזהו באופן ד"תשועת עולמים"¹⁵.

(משיחת אור לי"ג ניסן ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

(3) ל' הכתוב – שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא"
ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א.
(4) תניא רפ"ז.
(5) במדב"ד פי"ב, ג.
(6) ישע"י כז, יב.
(7) עה"נ צבנים ל, ג.
(8) קידושין ל, ב. סוכה נב, ריש ע"ב.
(9) קהלת ח, ד.

לא להתפעל מהמחרף

גם כאשר נמצאים בזמן ד"עקבות משיחך", ובמעמד ומצב דתכלית הירידה – "אשר חרפו עקבות משיחך", ועד שהמחרף עצמו הולך ומכריז שהוא מחרף וכו' – אין להתפעל מזה, ואדרבה: מזה גופא שרואים מעמד ומצב זה, מוכח שנמצאים כבר בסמיכות ממש לזמן הגאולה.

וכידוע שיחת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע בענין זה – בהתאם למארז"ל "אם ראית דור אחר דור מחרף, צפה לרגליו של משיח, ומאי טעמא, אשר חרפו עקבות משיחך, ומה כתיב בתרי', ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה, ח"י אדר ה'תשמ"ב – בלתי מוגה)

משיח הבטיח "היום"

וזהו גם המענה לאלו ש"תואנה הם מבקשים" ושואלים: כיצד יתכן שמשיח צדקנו יבוא היום – הרי "לא אתא אליהו מאתמול" וכו' וכו'?! – הנה על זה ישנו פס"ד ברור בגמרא מסכת "סנהדרין" (שענינם של ה"סנהדרין" – לפסוק דינים, ויהודי שלומד "סנהדרין" כדבעי, נעשה הוא "א סנהדרין איד") שמשיח צדקנו הבטיח שהוא בא "היום" – כפשוטו, "היום אם בקולו תשמעו!" ולכן, אין נפק"מ כלל היכן נמצא אליהו וכו' – העיקר הוא שישנו הענין ד"בקולו תשמעו", ואז מובטח שמשיח צדקנו בא "היום" ממש!

(משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

סיימו כבר לבטל את "אשר חרפו עקבות משיחך"

ובאם הדברים אמורים ביחס לכללות עניני עבודתו של יהודי שאסור לו לנוח, עאכו"כ – בנוגע להענין ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – שיהודי לא יכול לנוח עד שיביא את משיח צדקנו, ולכן הוא רץ לעשות כל התלוי בו – במעשינו ועבודתינו – לסיים כבר את השיריים, שיריים האחרונים דעבודתו, כדי להביא כבר את משיח צדקנו,

ובפרט שכבר סיימו את מעשינו ועבודתינו – מתשע פרות הראשונות, כולל – העבודה ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו ש"חרפו אויבך" ו"חרפו עקבות משיחך",

והרי מאז כבר "כלו כל הקיצין" [והגם שהדבר תלוי בתשובה, הרי כבר העיד כ"ק מו"ח אדמו"ר שכבר עשו תשובה, וכמ"פ, וכבר סיימו גם לצחצח את הכפתורים], ואוחזים כבר בפרה העשירית שיעשה משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תש"נ – מוגה, תרגום מאידית)